

Lelkészeink:

Sóskuti Zoltán 30/822-5435 lp.rkeresztur@gmail.com
Szabadnapja: CSÜTÖRTÖK; # Bereczk Dávid 30/374-2951; bereczkdavid@gmail.com Szabadnapja: HÉTFŐ;
Sebőkné Babos Boglárka 20/580 3177;
babosboglarka@gmail.com Szabadnapja: PÉNTEK; _
Főgondnokunk:
Dr. Hajdú Csaba 30/618-7651 hkisskati5@gmail.com

BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

1173 Bp. Pesti út 31.

Adószám: 18192232-1-42 http://refkeresztur.hu
mail: budapest-rakoskeresztur@reformatus.hu
Bank: OTP 11784009-22222820

Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42

Gyülekezeti diakónia (segítségnyújtás):
Soltészné Garay Réka 70/200-9717 soltesz.s@t-online.hu
Gyermekek közti szolgálat:
Oláh-Nagy Anita 70/418-3745 anita.o.nagy@gmail.com
Urnatemetői ügyintézés (kedden és szerdán 15⁰⁰-18⁰⁰):
Szabó Zsuzsa 70/321-6838 szsueva@gmail.com
Urnatemető nyitvatartása:
kedd 15⁰⁰-18⁰⁰; szerda 15⁰⁰-18⁰⁰; vasárnap 8⁰⁰-12⁰⁰

AZ ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

Csendes készülés

Köszöntés

Ének: 66:1 („Örvendj egész föld az Istennek...”)

Ének: 463 („Isten élő lelke jöjj...”)

Fohász

Olvasmány (ld: középen)

Imádság

Gyermekek az Úrasztal körül

Ének: 151 („...”)

Alapige (ld: középen)

Igehirdetés (ld: a túloldalon)

Csend

Imádság

Mi Atyánk...

Hirdetések (ld: jobb oldalon)

Születésnaposok köszöntése

Ének: 398 („Úr lesz a Jézus mindenütt...)

Áldás

Himnusz

ISTENTISZTELET

2024. január 01.

„Isten dicsősége ez évben is”

címmel

Igét hirdet: Bereczk Dávid lp.

OLVASMÁNY: ZSOLT 8

„1 A karmesternek: „A szőlőtaposók” kezdetű ének dallamára. Dávid zsoltára. 2 Ó, Urunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön, az égen is megmutattad fenségedet! 3 Gyermekek és csecsemők szája által is építed hatalmatod ellenfeleiddel szemben, hogy elnéimtsd az ellenséget és a bosszúállót. 4 Ha látom az eget, kezéd alkotását, a holdat és a csillagokat, amelyeket ráhelyeztél, 5 micsoda a halandó – mondom –, hogy törődsz velem, és az emberfia, hogy gondod van rá? 6 Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg. 7 Úrrá tetted kezéd alkotásain, mindent a lába alá vetettél: 8 a juhokat és marhákat mind, még a mezei vadakat is, 9 az ég madarait, a tenger halait, amelyek a tenger ösvényein járnak. 10 Ó, Urunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön!”

ALAPIGE: ZSOLT 8, 4-6

„Ha látom az eget, kezéd alkotását, a holdat és a csillagokat, amelyeket ráhelyeztél, 5 micsoda a halandó – mondom –, hogy törődsz velem, és az emberfia, hogy gondod van rá? 6 Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg.”

GYÜLEKEZETI HÍREINK:

- * Beszámoló: gyülekezeti szilveszter
- * jan. 7.. 10⁰⁰ 2024 első vasárnapja: „MMM” Úrvacsorás Istentisztelet
- * Jövő heti alkalmaink: kedd 9³⁰ Baba-Mama Kör; péntek 16³⁰ Konflikt; 18⁰⁰ Oázis Ifi; vasárnap 9⁵⁵ Istentisztelet; előtte: Kóruspróba; Imakör; továbbá hittanórák; Házi Biblia Körök
- * „Kettőspont” című gyülekezeti újságunkból még maradt néhány példány
- * A Gyülekezeti házashét ez évben is lesz, február hónapban. Részletekért Sóskuti Zoltán lp.-t keressük.

—————
AZ ÚR LEGYEN GYÜLEKEZETÜNK ŐRIZŐ PÁSZTORA!

Kedves Testvérek! Örülök, hogy itt vagytok. Ez azt jelenti, hogy a szilveszteri ünneplések, és a sok helyen hajnalig tartó bulik mind biztonságban végbementek, nem történtek veletek súlyos balesetek. Azoknak persze könnyű dolga volt, aki nem ment sehova, hanem a kis szűk családdal, otthon töltötték a szilvesztert, otthon azért könnyű vigyázni magunkra.

És most itt vagyunk. Az újév első napján. Ez nap több szempontból is különleges. A tegnapi nap az emlékezés, a visszaemlékezés, a leltározás napja volt valamelyest, az ünneplés, és szórakozás mellett. És nem csupán a tegnapi elhangzott ígéhirdetés gondolatai idéződnek fel bennem. Minden ember, aki a szilveszteri előkészületek közben meg tud állni egy pillanatra, általában leltárt készít az elmúlt évről, akár az elmúlt évekről eddigi élet útjáról. A mai napon pedig újév első napján pedig, e leltározás tanulságait felismerve, megújult erővel, lelkesedéssel vágunk neki az újévnek. Tiszta lappal, szokták mondani. És hát igen, a lap még tiszta, még nem sok minden került feljegyzésre, de még firkákkal, és maszatos foltokkal sincs tele, amik árnyat vetnének erre a szép, tiszta lapra.

Talán lehet bennünk valami aggodalom, félelem azzal kapcsolatban, hogyan is fog el telni ez az év! Aki már számtalanszor tett újévi fogadalmat, az talán fél is, hogy lehet, ebben az évben sem tudja megtartani a fogadalmát, elhatározását, ígését. Azt az elhatározást, hogy ezen túl máshogyan fogunk élni, több időt fogunk szakítani számunkra fontos dolgokra, megteszünk mindent a céljaink elérésért, új és egészséges szokásokat teszünk mindennapjaink részévé. A sort lehetne tovább folytatni. És újból és újból ott van az az érzés, hogy meglehet, ebben az évben is kudarcot fogunk vallani. Úgysem fog történni semmi. Én ebből a szempontból veterán újévi fogalomtevő voltam. Sok elhatározásom, ígéretem volt. És nem találjátok ki – de egyet sem tudtam megtartani.

És a magunk erejéből nem is leszünk képesek. De van egy örömhír, testvérek! Hogy nem muszáj mindent a magunk erejéből megoldanunk, erőlködnünk, befejeznünk, kétségbeesünk. Mert van Valakink. Van, aki figyel ránk a magasságos égből. Van, aki imáinkat, fohászaikat meghallgatja. Van, aki kihoz minket nehézségekből, megragad minket és a próbákon, akadályokon átvezet. Van nekünk Istenünk. Aki az Úr. Aki a mi Mennyei Édesatyánk, a Krisztus által.

Amikor az Úr Istenről beszélünk, akkor személyre gondolunk. Egy különleges, csodálatos valakire. Aki megszólít minket, és aki maga is megszólítható. Aki kijelenti magát Igéi és tettei által – és aki hív, hogy választ adjunk hívó számára. Személyes, megközelíthető, emberré lett Istenként ismertük meg a Megváltó Jézus Krisztust, és általa az Atyát.

A mai igénk, a 8. zoltár arra szeretné ráirányítani a figyelmünket, hogy Isten, az Úr mindezek a dolgok, amiket felsoroltam – és még több. És sokkal több, mint amit a képzeletünk akár csak be tudna fogadni.

Egy olyan Istenről szólnak, aki a világ teremtője, akinek műve, alkotásai, a teremtett világ hirdeti dicsőségét. Mely alkotások között ott van az ember is. Ott vagy te is. Gondoltad volna, testvérem, hogy a te életedben, az Isten által formált életedben, tetteidben nem csak az Úr szeretete és kegyelme, de a minden átható dicsősége is felragyog? Hihetetlennek hangzik, nem? És ha életünkre nézünk, akkor nem akarjuk igazán elhinni, látva hibáinkat, mulasztásainkat, vétkeinket. És mégis, akár általunk, életünk által is képes megmutatni az Úr a hatalmát, fenségét

ebben a világban. Még kisgyermek által is. Elég akár a gyermekek és ifisek szolgálatára visszagondolni az elmúlt hónapokban. De elég, ha visszagondolunk Jézus szavaira, amiket akkor mondott, amikor bevonulása után a farizeusok kérdőre vonták őt a gyermekek dicsőítő kórusa miatt. Ezt mondta Jézus: *"Sohasem olvadtátok: gyermekek és csecsemők szája által szerztél dicséretet?"* Ez is szép bizonyosság arra: Isten a legnagyobb tetteit látszólag arra teljesen alkalmatlan eszközökkel hajtja végre, hogy aztán a hatalma és a dicsősége annál fényesebben felragyoghasson.

A legszebb képek a textusban, a 4-6 versekben jelennek meg. A zoltáros az éjszakai istentiszteleten ámulattal bámul fel az égboltra, amelyet Isten teremtő hatalma révén égítettek sokaságával népesített be. Aki már volt csillaglesen teleszkóppal, vagy nézett hullócsillagokat, azt talán megérintette a galaxisok, a világűr végtelensége, teljessége és szépsége, már amikor tiszta az égbolt. 2000 évvel ezelőtt, amikor nem is volt űrutazás, meg nagyméretű teleszkópok, csak a pusztaszem tekintett föl a magasba, akkor is elámulat, elcsodálkozott a látottakon. Az eredeti szövegben az ég szó birtokos személyranggal van ellátva. Mit jelent ez? Azt, hogy ez az ég, a menny az Istené: abban semmiféle más Istennek nem része vagy albérléte. Azért lehet ez Isten tulajdona, mert ő maga alkotta meg azt.

Ez a látvány készíti a zoltárost egy teológiai felismerésre: Micsoda az ember e pompás teremtményekhez, de még inkább az azokat megalkotó istenhez képest? Semmi, semmiség. Döbbenettel tölti el őt. Amikor saját kicsinységet, erőtlenségét felismeri, elcsendesít, minden háborgó, zakatoló lelkiületet, és csendre, alázatra inti őt. Mint Pétert is, amikor a csodás halfogással először találkozva azt mondja Jézusnak: *"Menj el tőlem, mert bűnös vagyok, Uram"* De ennél talán még megdöbbentőbb a zoltáros számára az, hogy ez a csodálatos és hatalmas kozmoszt megformáló Isten nem feledkezik meg erről a halandó, porszemnyi emberről, hanem kegyelmesen megtartja az életét, és a kellő időben minden baját orvosolja. Sőt, hadd fokozzam tovább a gondolatot. Isten az embert nem egyszerűen csak megtartja, mint bármely más teremtményét, hanem olyan kiváltságokkal és feladatokkal ruházta fel azt, mint egyetlen másik földi teremtményét sem.

Az Istenre való rácsodálkozással indult a zoltár, és azzal is ér véget: a teremtett világ és az ember bemutatása után a zoltáros visszatér Istenhez, mindezek szerzőjéhez és bölcs fenntartójához. Mert mindenért őt illeti a dicséret, a méltóság és a hála. Minden, beleértve magát az embert, nem önmaga, hanem alkotója nagyságát és nevét hirdeti.

Mért jó, hogy ezt felismerjük, testvérek? Mért jó, hogy emlékezünk erre, és emlékeztetjük magunkat erre. Mert a mi Urunk és Istenünk nem csupán személyes, megközelíthető, megszólítható, minket meghallgató vigasztaló Isten – hanem ő a magasságos, a fenséges, a legyőzhetetlen Isten. Mindenek Ura és kormányzója. Aki nagy dicsőségében és fenségében sem volt rest, hogy az egész világ üdvösségéért munkálkodjon, nem volt neki drága, hogy egyszülött fiát adta, hogy mi el ne vesszünk, hanem örök életünk legyen.

Egy ilyen Istenben lehet bizalmunk. Minden helyzetben. Akár abban is, hogy vele kezdjük az évet. Hogy az áldását, útmutatását, vezetését kérjük. Hogy erővel, bölcsességgel és türelemmel ruházzon fel. Hogy újévi elhatározásainkat, ígéreteinket az ő vezetésével, erejével váltsuk valóra. Krisztus a jövő, együtt követjük Őt! Ámen